Nr. 3. Marzec 1937. Rok I.

Przegląd Szachowy

ORGAN LWOWSKIEGO OKRĘGOWEGO ZWIĄZKU SZACHOWEGO

REDAKCJA i ADMINISTRACJA: LWÓW, JABŁONOWSKICH 34a.

Prenumerata kwart. 1 zł. 50 gr. ● półrocz. 2.75 ● rocz. 5 zł.

Konto P. K. O. Nr. 507.360.

ALEKSANDER WAGNER

1497 — 1937

W czterechsetną czterdziestą rocznicę reformy szachów

II.

Ażeby należycie ocenić doniosłość genialnej hiszpańskiej reformy z roku 1497, trzeba dokładnie poznać prawidła uboczne „el viejo" zawarte w dziele „Lucena", o ile są odmienne od dzisiejszych prawideł „de la dama".

I. Rozpowszechniona w całym świecie chrześcijańskim gra arabska *szatrancz* posiadała tylko jedną figurę daleko bieżną: *rakh* (roch — wieża).

II. Do zwycięstwa wystarczało oprócz 1) zamatowania przeciwnika 2) ogołocenie go (roi depouillé), albo wreszcie 3) unieruchomienie go bez uprzedniego szacha (pat). Pion doszedłszy 8 pola zmieniał się tylko w hetmana

III. Rozsada nie istniała, natomiast król nie ruszany miał przywilej jednorazowej *kaprioli* e1—g1 (c1). Np. 7. Rh1—f1, — 8. Ke1—g1!

IV. *Alfil* (goniec) poruszał się na ukos lecz z obowiązkiem przeskakiwania z pierwszego pola od razu i najdalej na 3. po tym na 5 i na 7, względnie z 8 na 6, 4 i 2. Wynika z tego, że każdy alfil mógł z czasem najwyżej 6 pól zająć i że biały alfil królewski nie mógł nigdy zabić jednobarwnego alfila przeciwnika!

V. Oprócz alfila najbardziej był ograniczony w ruchach *fersan* (dziś wszechwładny hetman!) Poruszał się żółwim krokiem o jedno pole własnej barwy na ukos, tuż przy swym królu od którego nie mógł się zbytnio oddalić, gdyż inaczej w końcówce zdobywał go król wraży, np: B. Kd4, Ab5; Cz. Kc2, Ff4. Białe wygrywały łatwo przez 1. Ke4!Forsan ginie i roi depouillé! W pozycji: B. Ke1, Fd1, Ad3; Cz. Ka3, Aa7; p. c7, e7, g7; czarne remisują, gdyż pionom wolno zmienić się tylko w F, zaś 4 białe F i 1 biały A nie zamatują!

Powyższych przepisów Arabowie sami nie wymyślili a przejęli je za pośrednictwem Persów wprost od starożytnych Hindusów tak samo bez zmiany jak nazwę sanskrycką *czatur-anga*, która w ortoepii perskiej brzmiała — *czatrang*, w arabskiej zaś ortoepii — *szatrancz*.

Z kolei przejął tę grę od Arabów najdawniejszy ich pogromca Karol

Młot (732) i rozpowszechnił ją w całej chrześcijańskiej Europie, po czym u wszystkich ludów zmieniono *fersana* na *reina*, *reine*, regina, queen, koningin, königin, kralovna królowa i t. d., z wyjątkiem u Rosjan i Węgrów, którzy grę hinduską przejęli z Azji za pośrednictwem Mongołów i pozostali przy nazwach *fer-zj* względnie *vezér*.

Przemianowanie wodza na królowę nie odpowiadało psychice *czatur-angi* i odbierało jej cechę obrazu starożytnego pola bitwy, gdzie nie było formacji wojujących kobiet. Wprawdzie w Azji Mniejszej amazonki w hełmach i z lancami w obnażonych rączkach istniały, lecz chyba tylko w bujnej fantazji historyka greckiego Diodora. Za to królowa znakomicie odpowiadała psychice średnowiecznych błędnych a raczej obłędnych na tym punkcie rycerzy chrześcijańskich, co prawda jako królowa ich myśli, niewidzialna na polach krwawych ich bitew, utarczek lub pojedynków. Biblioteka Krasińskich w Warszawie przechowuje cenny rękopis z r. 1275 „super ludo scaccorum“, którego autor mnich z Lombardii *Jacobus de Cessolis*, omawiając w jednym z moralnych swych kazań ruchy marionetki króla, pilnującego swą królowę, by mu się nie rozwłóczyła, stawia tę figurkę za wzór żywemu królowi „ut reginam secum ducere poterit. Bądź co bądź żywa królowa nie współdziałała na krwawych rozgrywkach, nie zachodziła więc potrzeba reformy ruchu jej symbolu na 64 polach szachownicy. Atoli potrzeba taka zaszła niespodzianie w końcu XV. w., kiedy to na europejskiej szachownicy dziejowej pojawiła się królowa Kastylii Izabela (1451—1504). Umiała ona znakomicie wykorzystać fanatyzm religijny i nienawiść rasową oczarowanych jej urodą grandów i hidalgów.. Na białym bojowym rumaku, w hełmie i pełnym rynsztunku, zachowując przy tym w każdym calu swą kobiecość, przebieżała w orszaku najpiękniejszych dziewic swego fraucymeru całą Kastylię we wszystkich kierunkach, głosząc krucjatę przeciw Granadzie, ostatniej twierdzy Maurów, śmiertelnych wrogów wiary świętej i ojczyzny. Efekt jej przemówień patriotycznych był piorunujący. Rozpętała od razu wyniszczającą, dziesięcioletnią wojnę domową białych (Hiszpanów) przeciw czarnym (Maurom) (1482—1492).

Kampanię rozpoczęła nieznana w strategii średniowieczyzny ofenzywa „alla rabiosa“, żelaznej piechoty hidalgów oraz ciężkiej kawalerii grandów, której na otwartym polu lekko zbrojni czarni oprzeć się nie zdołali. Izabela dzieliła przez cały czas wojny ze swym rycerstwem trudy i niewygody obozowego życia, obok swego męża, ociężałego i ograniczonego w ruchach króla Aragonii Ferdynanda. Zajmowała przy nim stanowisko polowego hetmana dla służby sanitarnej, wywiadowczej i dla prowiantury, więc była dalekobieżna we wszystkich kierunkach. Ofiarność jej nagrodziło rozstrzygające zwycięstwo pod *Luceną* 1484.

Takie jest historyczne i psychologiczne podłoże dzieła „Lucena“. Władca GranadyBoabdil dostał się tam do niewoli a poeta nadworny *Ruyz* dedykował bohaterce swój natchniony epigramat: „Majestate gravis stat rex, ubi turbinis instar, regina huc illuc instabilis volitat. Hoc regnum non poenituit me *scaccorum regno* dicere persimile...“ (c. d. n.)

DZIAŁ TEORETYCZNY

III.

W poprzednim numerze omawialiśmy obronę a6, zanim ją szczegółowo rozpatrzymy, należy poznać obrony 8)... h6, 8. We8, 8. Se4.

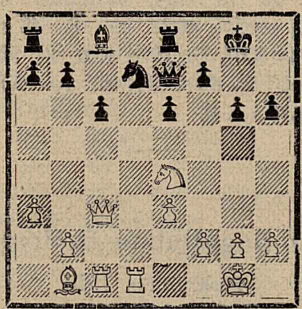
Przykłady dla obrony W: e8.:

6. A. Rubinstein-Hirschenbein

Łódź 1927.

1. d4 Sf6, 2. c4 e6, 3. Sc3 d5, 4. Gg5 Ge7, 5. e3 0—0, 6. Sf3 Sbd7, 7. Wc1 c6, 8. Hc2 We8[1]), 9. a3 h6, 10. Gf4 d×c4, 11. G×c4 Sb6, 12. Ga2 Gd6[2]), 13. G×d6 H×d6, 14. 0—0 Sbd7[3]), 15. Wfd1! He7, 16. Se5 S×e5, 17. d×e5 Sg4, 18. Gb1 g6,

Pozycja po 20. pos. czarnych:

19. Se4[4]) S×e5, 20. Hc3 Sd7[5]), 21. W×d7! G×d7, 22. Sf6† Kf8, 23. Sd5. Czarne poddają się gdyż tracą Hetmana lub dostają mata.

Uwagi:

1) To posunięcie pozbawia czarne możliwości szybszego rozwoju.

2) lepsze było Sb6—d5

3) z groźbą e5.

4) Piękna ofiara piona celem sforsowania skrzydła Królewskiego.

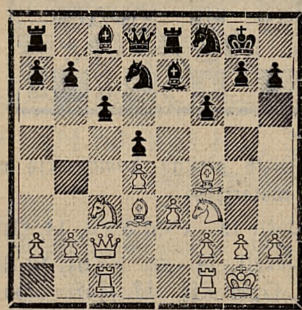
5) Słabe posunięcie prowadzące do rozbicia partii czarnych. Jedynie możliwem było 20... f6, 21. f4 Sd7, 22. Sd6 z następnym G×g6, oczywiście także z korzyścią dla białych.

7. Burger-Hündorfer

Monachium 1924.

1. d4 d5, 2. c4 e6, 3. Sc3 Sf6, 4. Gg5 Sbd7, 5. e3 Ge7, 6. Sf3 0—0, 7. Wc1 c6, 8. Hc2 We8, 9. Gd3[1]) Sf8[2]), 10. 0—0 Sf6d7[3]), 11. Gf4 f6?, 12. c×d5 e×d5, 13. S×d5! c×d5, 14. **Ge7**, czarne poddaje.[4])

Pozycja po 12 pos. czarnych:

Uwagi:

1) Najlepsze w danym wariancie

2) w 9 posunięciu czarne mogą zagrać lepiej 9... h6 (przedwczesne jest bicie piona c4 n. p. 9,) d×c4 G×c4, (10... Sd5 11. Se4) b5, 11. Gd3 a6, 12. Se5! Gb7, 13. S×d7 H×d7, 14. G×f6 G×f6, 15. G×h7† Kh8, 16. Se4 z przewagą białych), 10. Gh4 (albo silniej 10. Gf4 d×c, 11. G×c4 a6, 12. 0—0 c5, 13. Wfd1 b5, 14. d×c z lepszą grą). 10... d×c 11. G×c4 b5, (t. zw. obrona z Teplitz Schönau) 12. Gd3Gb7, 13. 0—0 a6 i t. d.

3) lepsze było d×c4 G×c4 Sfd5

4) Partia godna uwagi, gdyż w gambicie Hetmańskim podobna sytuacja może się częściej powtórzyć.

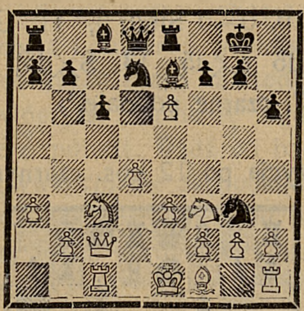
8. Kupchik-Maroczy

Lake Hopat-Cong 1926.

1. d4 Sf6, 2. c4 e6, 3. Sc3 d5. 4. Gg5 Ge7, 5. e3 0—0, 6. Sf3 Sbd7, 7. Wc1 c6, 8. Hc2 We8, 9. a3 h6, 10. Gf4 Sh5, 11, Ge5 Shf6, 12. Gg3 Sh5?,[1]) 13. c×d5 S×g3,[2]) 14. d×e6! S×f1,[3]) 15. e×d7 G×d7, 16. K×f1.

Białe mają piona więcej i wygrały w 48 posunięciu.

Pozycja po 14 pos. białych:

1. Białe piękną kombinacją uzyskują przewagę materjalną

2) Jeśli 13... e×d S×d, 14. Gc7

3) Jeżeli 14. cz. S×h1, to 15. e×f† K×f7, 16. Gc4† Kf8, 17. Hh7, albo 15. cz. Kh8 16. f×eH†. H×e8, g3, z następnym Gg2.

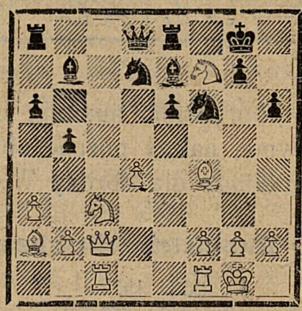
---

9. K. Hochman-H. Heeren

Grana w turnieju Korespond. w Wiener Schachzeitung w r. 1928.

1. Sf3 d5, 2. c4 c6. 3. d4 Sf6, 4. Sc3 e6, 5. Gg5 Sbd7, 6. e3 Ge7, 7. Wc1 0—0, 8. Hc2 h6, 9. Gf4 a6, 10. a3 d5×c4, 11. G×c4 b5, 12. Ga2 c5, 13. 0—0 Gb7, 14. Sf3—e5 c5×d4, 15. e×d4 We8,[1]) 16. Se×f7! K×f7,[2]) 17. G×e6†! K×e6[3]) 18. Hg6! i czarne nie mając ratunku poddają.[4])

Pozycja po 16. pos. białych:

Uwagi:

1) Posunięcie cz. jest błędne, pozwala bowiem na podwójną ofiarę, po 15... S—b6 partia czarnych była całkiem dobra

2) lepiej było Hb6, białe jednakowoż po 17. Se5 miałyby przewagę piona, lub mogły zagrać 17. Hg6 z atakiem

3) Jeżeli cz nie przyjmują ofiary c6, następuje Hg6 z nieuchronnym matem

4) na 18. Ge4, następuje Wf—e1 z podwójną groźbą mata, na 18. Sf8 następuje 19. W×e1† Kd7, 20. Hf5† Kc6, 21. Sb5† i t. d na 18. Ha5 19. d5† G×d5, 20. Wf1† Se5, 21. W×e5† i t. d.

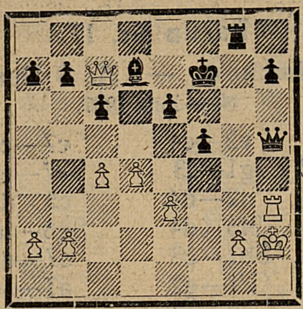
---

10. E. D. Bogoljubow-D. Przepiórka

Monachjum 1926.

1. d4 Sf6, 2. Sf3 e6, 3. c4 d5, 4. Gg5 Sbd7, 5. e3 Ge7, 6. Sc3 0–0, 7. Wc1 c6, 8. Hc2 **Sfe4!**, 9. G×e7 H×e7, 10. Gd3[1]) f5, 11. 0—0 Wf6, 12. Se1 Wh6, 13. f3 Hh4![2]) 14. f×e4 H×h2† 15. Kf2[3]) f×e4, 16. G×e4[4]) d×e4, 17. S×e4 S—f6, 18. S×f6† W×f6† 19. Sf3 Hh4† 20. Kg1 Hh6, 21. He4[5]) Gd7. 22. Se5 Wd8, 23. W×f6[6]) g×f6, 24. Sg4 Hg5, 25. Wf1 f5, 26. He5 H×g4, 27. Wf3 Kf7, 28. Wg3 Hd1† 29. Kh2 Wg8, 30. Hc7 Hh5†![7]) 31. Wh3 W×g2†! 32. K×g2 He2†, remis przez wieczny szach.

Pozycja po 31. pos. białych:

Partia niniejsza rozstrzygała o I miejsce z tem że Bogoljubow musiał wygrać aby zdobyć I nagr. a Przepiórce wystarczyło remis.

Uwagi:

1. Jeśli 10. S×e4 d×e4, 11. H×e4 Hb4† i H×b2, co byłoby niekorzystne dla białych.

2. Walka zaczyna przybierać ostre formy.

3. 14. g3 jest słabe z powodu S×g3, 15. h×g Hh1†, 16. Kf2 Wh2†, 17. Sg2 W×g2†, 18. Ke1 W×c2 i wygrywa a 14 h3 nie wygląda po Sg3 zachęcająco,

4. ofiara jest konieczna,

5. Atak czarnych został odparty pozostała słaba pozycja pionów i ciężko do rozegrania skrzydło hetmańskie.

6. Słabe posunięcie, lepsze było 23. Sg4, W×f1†, 24. W×f1 i np. Hg5, 25. Se5, skoczek w tej sytuecji jest lepszy od giermka, który jest ograniczony.

7. Niespodzianka dla białych.

---

11. Engel-Rohacek

Bad Sliać 1932.

1. d4 Sf6, 2. c4 e6, 3. Sf3 d5, 4. Sc3 Sbd7, 5. Gg5 Ge7, 6. e3 0—0, 7. Wc1 c6, 8. Hc2 Se4, 9. G×e7 H×e7, 10. Gd3 f5, 11. 0—0 Sd—f6, 12. Se5[1]) Gd7, 13. f3 Sd6, 14. a3 b5, 15. c×b c×b, 16. b3 Wf—c8, 17. Hb2 Ge8, 18. Wf2 Wa—b8, 19. Sa2 Sc4[2]) 20. b×c b×c, 21. Sb4 a5[3]) 22. Sb—c6 G×c6, 23. S×c6 Hd6, 24. S×b8 W×b8, 25. Hd2 c×d, 26. H×d3 a4, 27. Wc3 Sd7, 28. Wf—c2 Wb1† 29. Wc1 W×c1† 30. W×c1 h6, 31. Wc8†[4]) Kh7, 32. Hb5 H×a3, 33. H×d7 H×e3† 34. Kf1 Hd3† 35. Ke1 He3† 36. Kd1 Hd3† 37. Kc1 Ha3† 38. Kd2 Hb2† 39. Wc2 H×d4† 40. Ke2 He5† 41. Kd3 Ha1, 42. H×e6 Hd1† 43. Wd2 Hf1† 44. We2 Hd1† 45. Wd2 Hf1† 46. He2 Hg1, 47. g3 Hb6, 48. Wb2 Hc5 49. Hc2 Hg1, 50. Wb1 Ha7, 51. Ke2 Ha6† 52. Kf2 Ha7† 53. Kg2 Hd7, 54. Wa1

Czarne poddają

Uwagi:

1) Bogoljubow poleca Wf8—f6 i h6, posunięcie w tekscie jest słabsze, gdyż pozwala na usadowienie się skoczka na e5

2) fałszywa kombinacja, należało grać W×c1† i W—c8

3) czarne przeoczyły że po c×d3 następuje Sc6

4) Biały utrudnia sobie grę, przez bezcelowe ruchy.

Apel do ogółu szachistów w Polsce.

Ze względu na brak czasopism szachowych w Polsce, wydajiśmy dwutygodnik Szachowy pod nazwą „PRZEGLĄD SZACHOWY“.

Aby uprzystępnić szerszemu ogółowi zapoznanie się wszelkimi subtelnościami gry szachowej, zniżyliśmy cenę do 30 gr.

Obowiązkiem każdego szachisty, jest zaprenumerować, czytać, rozpowszechnić „PRZEGLĄD SZACHOWY“, który jest jedynym pismem w Małopolsce.

REDAKCJA

DZIAŁ PARTII

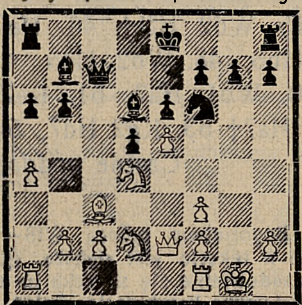
Partia Nr 16.

M. Green — L. Steiner

Melbourne 1936.

1.	e2—e4	c7—c5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	d2—d4	c5×d4
4.	S×d4	e7—e6
5.	Gf1—e2	Sg8—f6
6.	Ge2—f3[1])	Sc6—e5
7.	Gc1—d2[2])	b7—b6
8.	G—c3[3])	Gc8—b7
9.	S—d2	Hd8—c7
10.	H—e2	a7—a6
11.	a2—a4	d7—d5
12.	0—0	Se5×f3†
13.	g×f3 !	Gf8—d6?[4])
14.	e4—e5	Gd6×e5

Pozycja po 14 pos. białych:

15.	Sd4×e6	Ge5×h2†
16.	Kg1—h1	f7×e6
17.	He2×e6†	Ke8—d8[5])
18.	Gc3×f6†	g×f6
19.	He6×f6†	Kd8—d7
20.	Hf6—g7†	Kd7—c6
21.	Hg7—c3†	Kc6—d7
22.	He3—g7†	remis

U w a g i:

1. Gra się zwykle Sc3.
2. Słaby ruch, lepsza była 0—0.
3. Białe stosują dziwną grę.
4. Lepiej było Hf4, grożąc Gd6 miały czarne nadzwyczajną grę, obecnie ratują się białe piękną kombinacją.
5. Jeśli 17. H—e7 to 18. H×b6 z wieloma groźbami, a jeśli 17. Kf8 to 18. Gb4†.

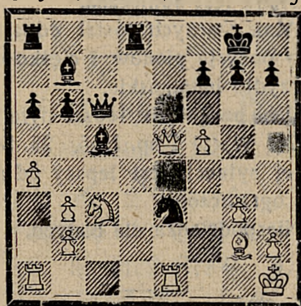
Partia Nr. 17.

N. Simchow — A. S Denker

New-Jork 1937.

1.	e2—e4	c7—c5
2.	Sg1—f3	e7—e6
3.	d2—d4	c5×d4
4.	Sf3×d4	Sg8—f6
5.	Sb1—c3	d7—d6
6.	Gf1—e2	a7—a6
7.	a2—a4	b7—b6
8.	0—0	Gc8—b7
9.	Ge2—f3[1])	Sb8—d7
10.	g2—g3	Gf8—e7
11.	Gf3—g2	Hd8—c7
12.	Wf1—e1	0—0
13.	f2—f4	Wf8—d8
14.	f4—f5[2])	e6—e5
15.	Sd4—b3	d6—d5!
16.	e4×d5	Sd7—c5!
17.	Hd1—e2	Sc5×b3
18.	c2×b3	Ge7—c5†
19.	Kg1—h1	Sf6×d5
20.	He2×e5	Hc7—c6![3])
21.	Gc1—e3?	Sd5×e3!

Pozycja po 21 pos. czarnych:

22.	Gg2×c6	Gb7×c6†
23.	Sc3—e4	Wd8—e8
24.	He5×c5	b6×c5
25.	We1×e3	We8×e4

Białe poddają.

U w a g i:

1. Lepsze było f3.
2. Gdyby białe nie ruszyły konstelacji pionów, nie mogłyby czarne nigdy z dobrym wynikiem zagrać d5, bo nastąpiłoby e5, natomiast na e6—e5, Sf5. Posunięcie w tekście okazuje się niekorzystnem dla białych.
3. Pięknie zagrane grozi S×c3 albo Wd—e8.

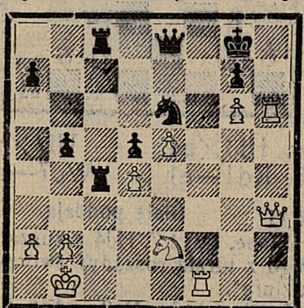
Partia Nr. 18. Gambit Hetmański

Mistrzostwo Związku Szachowego w Basel.

E. Voelmy — H. Stachelin

1.	Sg1—f3	d7—d5
2.	d2—d4	Sg8—f6
3.	c2—c4	e7—e6
4.	Sb1—c3	Sb8—d7
5.	Gc1—g5	c7—c6
6.	c4×d5	e6×d5
7.	e2—e3	Gf8—e7
8.	Gf1—d3	0—0[1])
9.	Hd1—c2	Wf8—e8
10.	0—0—0	Sd7—f8
11.	Sf3—e5	Sf6—g4![2])
12.	Gg5—f4	Sg4×e5
13.	Gf4×e5	Gc8—g4
14.	Wd1—g1	Gg4—h5
15.	g2—g4	Gh5—g6
16	Gd3—f5	Ge7—f6
17.	f2—f4	Gf6—e7
18.	g4—g5!	Gg6×f5[3])
19.	Hc2×f5	Hd8—d7
20.	Hf5—c2	Ge7—d6
21.	h2—h4	Gd6×e5
22.	f4×e5	c6—c5
23.	Hc2—g2	Wa8—c8[4])
24.	Kc1—b1	c5×d4
25.	e3×d4	We8—d8
26.	h4—h5	b7—b5
27.	Wg1—f1[5])	Wc8—c4
28.	Wh1—h4	Sf8—e6[6])
29.	Sc3—e2	Wd8—c8
30.	g5—g6	f7×g6
31.	h5×g6	h7—h6!
32.	Hg2—h3	Hd7—e8[8])
33.	Wh4×h6[9])	g7×h6

Pozycja po 33 pos. białych:

34.	Hh3×h6	He8—e7
35.	Wf1—f7	He7×f7
36.	g6×f7†	Kg8×f7
37.	Hh6—f6†	poddaje

Pięknie grana partia.

Uwagi:

1. Na uwagę zasługuje 8... Sf6—e4, 9. G×e7, S×c3.

2. Czarne uwalniają grę.

3po 19. f6, 19. g×f6, g×f6, nastąpiłoby 20 G×g6, h7×g6, 21. W×g6†, S×g6, 22. H×g6 i t. d. A na 21. K—f7 następuje 22. Wh1—g1, Sf×g6. 23. H×g6†, K—e6, 24. H—g4†, f5, 25. H—g6†, g—f6, 26. W—g5 i wygrywa.

4. Czarne przechodzą do ataku na skrzydle hetmańskim.

5. Atak jest najlepszą obroną, walka zaczyna być emocjonującą.

6. Uniemożliwia 29. Wf4 i atakuje d4.

7. Jeśli 32. Wf1—f6, to H—c6 z groźbami.

8. Decydujący błąd. Bezwględnie lepsze było 32. Wc8—f8.

Partia Nr. 19.

I. Schächter — Gerstenfeld

Grana w el. turnieju Ogólnopolskim w Częstochowie 1936.

1.	d2—d4	d7—d5
2.	c2—c4	c7—c6
3.	Sb1—c3	Sg8—f6
4.	e2—e3	e7—e6
5.	Sg1—f3	Sb8—d7
6.	Gf1—d3	Gf8—e7
7.	0—0	0—0
8.	b2—b3	c6—c5
9.	Gc1—b2	b7—b6
10.	Wa1—c1	Gc8—b7
11.	Sf3—e5	Wf8—e8
12.	f2—f4	Sd7—f8
13.	Sc3—e2	d5×c4
14.	b3×c4	Hd8—c7
15.	Se2—g3	Wa8—d8
16.	f4—f5	Ge7—d6
17.	Sf3—g4[1])	Sf6×g4
18.	Hd1×g4	Gd6×g3![2])
19.	h2×g3	e6×f5!
20.	Gd3×f5	We8×e3!
21.	Wf1—f4	c5×d4
22.	Wc1—f1[3])	h7—h5[4])

23.	H4g×h5	We3×g3
24.	Gf5—h3	f7—f6
25.	Gb2×d4	Hc7—c6
26.	Wf1—f2	Wg3—g5
27.	Hh5—e2	Wd8—e8
28.	He2—d2	Sf8—e6
29.	Wf4—h4	Se6×d4
30.	Wh4×d4	Wg5—e5[5])
31.	Gh3—d7!	We5—e1†
32.	Wf2—f1!	Hc6—c5
33.	Gd7×e8	We1×e8
34.	Hd2—f2	Gd7—a6
35.	Wf1—c1	b6—b5
36.	Wd4—d7	He5—g5
37.	Wc1—c3	b5×c4?
38.	Wc3—g3	Hg5—c1†
39.	Kg1—h2	Hc1—h6†
40.	Wg3—h3![6])	Hh6—g5
41.	Wd7×g7†!!	Kg8×g7[7])
42.	Hf2×a7†	Kg7—g8
43.	Wh3—g3	Hg5×g3
44.	Kh2×g3	Ga6—c8
45.	Ha7—d4	Kg8—f7
46.	Hd4×c4†	Gc8—e6
47.	Hc4—c2	Ge6×a2?[8])
48.	Hc2×a2†	Kf7—g6
49.	Kg3—f4	Kg6—g7
50.	Ha2—a7†	Kg7—g6

Czarne po kilkunastu posunięciach poddały tracąc p. f6

Uwagi:

1) Słabe posunięcie, jak się później okazało łudzące białych atakiem na g7.

2) Cz. słusznie wykorzystują 11. Sg4 likwidując groźnego Sg3, zdobywają p. e3

3) Jeśli 22. G×d4, to Wd8×d4, 23. W×g3, 24. H—f4, H×f4, 25. W×f4 W×g2† 26. Kf1 W×a2, i wygrywa pionami

4) słaby ruch, lepsze było 22. He5

5) Decydujący błąd, czarne tracą niepotrzebnie kwalitet

6) Czarne są zgubione gdyż grozi 41. Hg3

7) lepiej było H×g7

8) bicie a2 było przedwczesne.

Partie miniaturowe.

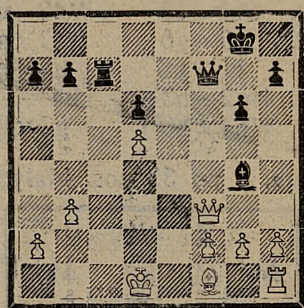
Partia Nr. 20.

Dobkin — Weil

Tel—Awiw 1937.

1.	e2—e4	Sg8—f6
2.	e4—e5	Sf6—d5
3.	c2—c4	Sd6—b6
4.	d2—d4	d7—d6
5.	e5×d6	c7×d6
6.	d4—d5	g7—g6[1])
7.	Gc1—e3	Gf8—g7
8.	Ge3—d4	Gg7×d4
8.	Hd1×d4	0—0
10.	Sb1—c3	e7—e5
11.	d5×e6[2])	Sb8—c6!
12.	e6×f7†	Wf8×f7
13.	Hd4—d2	Hd8—e8†
14.	Ke1—d1[3])	Gc8—e6
15.	Sc3—d5	Sc6—e5
16.	b2—b3	Wa8—c8
17.	Wa1—c1	Sb6×d5
18.	c4×d5	Wc8×c1†
19.	Kd1×c1	Wf7—c7†
20.	Kc1—d1	Ge6—f5
21.	Hd2—e3	Hd8—f7
22.	Sg1—f3	Se5×f3!
23.	He3×f3[4])	Gf5—g4!

Pozycja po 23. pos. czarnych

24.	Hf3×g4	Hf7×d5†
25.	Kd1—e1	Wc7—c1†

Uwagi: Białe poddają

1. Słabe, gdyż 7. Hd4 zmusza czarnych do f6 (Wg8 z utratą roszady) tworzy na e6 t. zw. „dziurę“.

2. Lepsze było He3, gdyż bicie e. p. otwiera linję przeciwnikowi.

3. Przesłona na e2 grosi utratę piona na c4.

4. Decydujacy błąd.

Partia Nr. 21.

Winsor — Sonia Graf

1. d2—d4 d7—d5
2. c2—c4 Sg8—f6[1])
3. Sb1—c3?[2]) c7—c6
4. e2—e3 g7—g6
5. Sg1—f3 Gf8—g7
6. Hd1—b3 0—0
7. Gc1—d2 e7—e6
8. Gf1—d3 Hd8—b6
9. Hb3—c2 d5×c4
10. Gd3×c4 Sf6—d5
11. 0—0 Sb8—d7
12. a2—a3 Sd5×c3
13. Gd2×c3 Hb6—c7
14. Wf1—d1 e6—e5?[3])
15. Gc3—b4 Wf8—e8
16. Sf3—g5 Sd7—f6
17. Gc4×f7† Kg8—h8
18. Gf7×e8 Sf6×e8
19. d4×e5 poddaje.

19... jeżeli Gg7×e5 następuje 20. Wd1—d8, Gc8×f5, 21. Wd8×a8, Gf5×c2, 22. W×e8† K—g7, 23. S—e6†

Uwagi:

1. Należało grać c6 gdyż po c×d5, S×d5, następuje e2—e4 z uzyskaniem silnego centrnm.
2. vide uwaga 1.
3. Słabe posunięcie. Należało rozwinąć giermkac8 przez 11... b6.

Partia Nr. 22.

Klass — Purdy

Turniej w Sydney

1. e2—e4 c7—c5
2. Sg1—f3 Sb8—c6
3. d2—d4 c5×d4
4. Sf3×d4 e7—e6
5. c2—c4 Sg8—f6
6. Sb1—c3 Gf8—b4
7. Sd4×c6 b7×c6
8. Hd1—c2 d7—d5
9. e4×d5 e6×d5
10. Gc1—d2 0—0
11. 0—0—0 Gc8—e6
12. f2—f3 Wa8—b8
13. g2—g4 d5×c4
14. Gd2—f4 Hd8—a5
15. Gf4×b8 Wf8×b8
16. Gf1—e2 Sf6—d5!
17. Sc3×d5 c6×d5
18. h2—h4 Ha5×a2
19. h4—h5 c4—c3
20. Hc2—b1 c3×b2†
21. Kc1—c2 Ha2—a4†
22. Kc2—d3 Ha4—b3†
23. Kd3—d4 Hb3—c3#

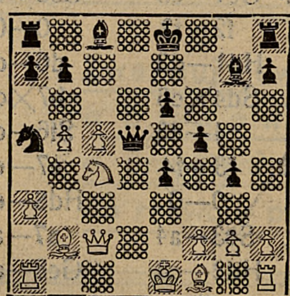
Partia Nr. 23.

Partia z turnieju koresp. o mistrzostwo Polski.

M. Spitz — St. Popiel (Lwów)

1. e2—e4 c7—c6
2. d2—d4 d7—d5
3. e4×d5 c6×d5
4. c2—c4 Sg8—f6
5. Sb1—c3 Sb8—c6
6. Sg1—f3 e7—e6
7. c4—c5 Sf6—e4
8. Hd1—d3[1]) f7—f5
9. a2—a3 g7—g5
10. b2—b4 Gf8—g7
11. b4—b5[2]) Sc6—a5
12. Hd3—c2![3]) g5—g4
13. Sc3×e4 d5×e4
14. Sf3—e5 Hd8×d4[4])
15. Gc1—b2 Hd4—d5[5])
16. Se5—c4 Gg7×b2

Pozycja po 16 pos. białych:

17.	Hc2×b2	0—0
18.	Sc4×a5	Hd5×c5
19.	Wa1—c1	Hc5—e7
20.	Gf1—e2	He7—g5
21.	Wc1—c7[6])	f5—f4
22.	h2—h4	g4×h3
23.	Wh1×h3	poddaje

Uwagi: M Spitza

1. Białe grając 7. c5 miały w planie wykorzystac przewagę piona na skrzydle Hetmana. Dlatego nastąpił 8 ruch Hd3, by nie być zmuszonym bić b×c3.

2. Konsekwentnie grany wedle powziętego raz planu, atak na skrzydło Hetmana, pomimo grożącego b. silnego ataku czarnych na Króla.

3. Silne pos. przewidujące następne posunięcie czarnych

4. Błąd, który decyduje partję na niekorzyść czarnych należało grać 14.. G×e5 i następnie 0—0, na co też liczyłem. Ale i wówczas białe miały w planie zrezvgnować z ro zady, celem otworzenia linii „h" grając h3 po ew. poprzedz. pos. g3. umacniając przedtym swoją przewagę na skrzydle Hetmana.

5. Drugi błąd, który powoduje utratę figury. Należało grać Hd8.

6. Czarne próbują jeszcze szczęścia w ataku na b. Króla, jednak białe uprzedzają go, paraliżując rozwój czarnego skrzydła Hetmana i równocześnie sami atakują skrzydło cz. Króla.

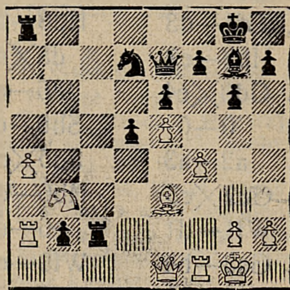
Partia Nr. 24.

L. Steiner — J. S. Purdy

Australia.

1.	e2—e4	c7—c5
2.	Sg1—f3	d7—d6
3,	d2—d4	c5×d4
4.	Sf3×d4	Sg8—f6
5.	Sb1—c3	g7—g6
6.	Gf1—e2	Gf8—g7
7.	Gc1—e3	Sb8—c6
8.	f2—f3	0—0[1])
9.	Hd1—d2	d6—d5
10.	Sd4×c6	b7×c6
11.	e4—e5	Sf6—d7
12.	f3—f4	e7—e6
13.	0—0	Hd8—e7
14.	Sc3—a4	a7—a5[2])
15.	Hd2—c3	Gc8—a6
16.	Ge2×a6	Wa8×a6
17.	Sa4—c5	Wa6—a8
18.	a2—a4[3])	Wf8—c8
19.	Sc5—b3	c6—c5
20.	Hc3—e1	c5—c4
21.	Sb3×a5?	c4—c3!
22.	Sa5—b3	c3×b2
23.	Wa1—a2?[4])	Wc8×c2

Pozycja po 23 pos. czarnych.

24.	Wf1—f2[5])	Wc2—c1!
25.	Sb3×c1	b2—b1H
26.	Wf2—b2	Hb1—e4
27.	a4—a5	f7—f6
28.	e5×f6	Gg7×f6
29.	Wb2—e2	Gf6—d4
30.	Sc1—b3	Gd4×e3†
31.	We2×e3	He4—b4
32.	Wa2—d2	Sd7—c5
33.	Sb3—d4	He7—d6
34.	Sd4—f3	Hd6×f4
35.	g2—g3	Hf4—f6
36.	He1—e2	Sc5—e4
37.	Wd2—c2	Hb4×a5
38.	Kg1—g2	Ha5—a6
39.	He2—d1	Wa8—c8

Poddaje

Uwagi:

1) 8... d5 byłoby błędne z powodu Gb5!

2) Jeśli 14. c5, to 15. Ha5!

3) Aby blokować izolowanego piona a5.

4) Konieczne było Wb1!

5) Najlepsze w tej sytuacji było Hb1 z utratą figury po Wc3.

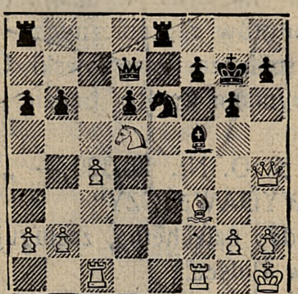
Partia Nr. 24.

G. Koshnitsky — L. Steiner

Australia.

1.	c2—c4	Sg8—f6
2.	Sb1—c3	c7—c5
3.	Sg1—f3	g7—g6[1])
4.	d2—d4	c5×d4
5.	Sf3×d4	Gf8—g7
6.	e2—e4	0—0[2])
7.	Gf1—e2	Sb8—c6
8.	Gc1—e3	a7—a6
9.	0—0	Hd8—c7
10.	Wa1—c1	e7—e6
11.	Kg1—h1	d7—d6
12.	f2—f4	Wf8—d8
13.	Sd4—b3	b7—b6
14.	Hd1—e1	Sf6—d7
15.	He1—h4	Sd7—c5
16.	f4—f5[3])	e6×f5
17.	Sc3—d5	Hc7—b7
18.	Sb3—d4!	Wd8—e8
19.	Sd4×c6	Hb7×c6
20.	e4×f5[4])	Gc8×f5
21.	Ge2—f3	Hc6—d7
22.	Ge3—d4![5])	Sc5—e6
23.	Gd4×g7	Kg8×g7

Pozycja po 23 posunięciu czarnych:

24.	Hh4—f6†	Kg7—g8
25.	Hf6×f5	Poddaje

Uwagi:

1) Zwykle gra się po tym momencie d7—d5

2) Dokładuiejsze było Sc6 z groźbą S×e4

3) Odważna ofiara piona.

4) Dobre posunięcie, gdyż Se7? zepsułoby atak.

5) Silne posunięcie. Jeśli 22. S×b6 następuje 23. Hd8!

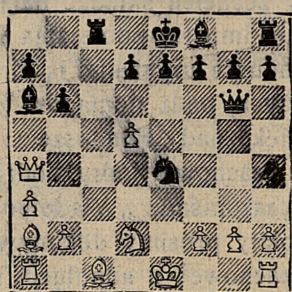
Partia Nr. 25.

Prins — Sapira

Hasting 1936—7 r.

1.	d2—d4	Sg8—f6
2.	Sg1—f3	b7—b6
3.	e2—e3	Gc8—b7
4.	Gf1—d3	c7—c5
5.	Sb1—d2	Sb8—c6
6.	c2—c3	Hd8—c7
7.	e3—e4	c5×d4
8.	c3×d4	Sc6—b4
9.	Gd3—b1	Gb7—a6
10.	Sf3—e5	Wa8—c8
11.	a2—a3	Sb4—c6
12.	Se5×c6	Hc7×c6
13.	Gb1—a2	Sf6×e4
14.	d4—d5	Hc6—g6
15.	Hd1—a4	Se4—c5
	Poddaje.	

Pozycja po 15 pos. białych:

Szachy w Lwowskim Okr. Zw. Sz.

W r. 1928, powstał Lwowski Okręgowy Związek Szachowy z siedzibą we Lwowie. Zadaniem jego było, jak statut tego Związku opiewa, rozpowszechnianie gry i kompozycyj szachowych, oraz urządzanie zawodów międzymiastowych na terenie trzech woj. Małopolski Wschodniej. Tymczasem z powodu ogromnych trudności nawiązania kontaktu z innymi miastami, ograniczył się Zw. jedynie do przeprowadzenia dorocznych dwóch turniejów, drużynowego i indywidualnego o mistrzostwo Lwowa. Jesteśmy zdania że podobne turnieje możnaby urządzić w każdym mieście.

Wystarczyłoby podzielić nasz teren działania na podokręgi, o większym skupieniu klubów wzgl. sekcyj szachowych, urządzić półfinałowe zawody, o mistrzostwo danych podokręgów, a następnie finał mistrzowskich drużyn podobnie jak we Lwowie. Przeto zwracamy się do wszystkich Klubów i Sekcyj Szachowych z prośbą, o nadesłanie nam swego adresu, kierownictwa Zarządu oraz wszelkich aktualnych wiadomości z życia szachowego które chętnie w najbliższym numerze zamieścimy. Sądzimy że plan nasz zostanie przychylnie przyjęty przez wszystkich szachistów Małopolski.

Mgr. O. Słobodjan.
prezes Lw. Okr. Zw. Sz.

Z Warszaw. Okr. Zw. Szachowego

Pragnąc wypełnić lukę w piśmienictwie szachowym red. „Wiad. Szach.‘ podjęła inicjatywę stworzenia „Funduszu Wydawniczego“.

Zwracamy się do wszystkich miłośników gry szachowej z gorącym apelem, aby zechcieli składać na cel powyższy dobrowolne ofiary; np.: z okazji urządzenia imprez, pobierania kar klubowych i t. p.

Fundusze uzyskane tą drogą pozwolą Im na druk wydawnictw bądź oryginalnych, bądź tłumaczeń prac wybitnych autorów zagranicznych.

Opiekę nad „Funduszem Wydawniczym“ roztacza Warszawski Okręgowy Zw. Szachowy, który podziękowania za otrzymane kwoty będzie umieszczać w czasopiśmie „Wiadomości Szachowe“.

Wpłaty prosimy dokonywać na konto P. K. O. Nr, 26.320 — „Wiadomości Szachowe“ z adnotacją na „FUNDUSZ WYDAWNICZY“

Idea stworzenia funduszu Wydaw. jest bardzo szlachetną, zasługującą na pełne uznanie i poparcie ze strony szachistów w Polsce.

Redakcja „Przeglądu Szachowego“ przeznacza zł. 2.50 na „Fund. Wydaw“.

POPIERAJCIE

FUNDUSZ WYDAWNICZY

Mgr. EDWARD ARŁAMOWSKI

Życie szachowe Śląska

Tegoroczne indywidualne mistrzostwa sląskie zostały rozegrane w Katowicach i podobnie jak w latach ubiegłych w czterech grupach: 1. turniej mistrzów sląskich 2. turniej o mistrzostwo Sląska i Zagłębia Dąbrowskiego 3. turniej główny i 4. turniej kwalifikacyjny. Obecny kongres Sląskiego Okręgowego Stowarzyszenia Szachistów, jeżeli chodzi o obsadę ilościową należał do słabszych i ustępował pod tym względem zeszłorocznemu kongresowi w Wielkich Hajdukach.

Nie brali udziału w turnieju: Krysła, Dr. Potyka, Fussganger, Goldminc, Dr. Fukner i Finder.

W grupie pierwszej uczestniczyło tylko czterech mistrzów. Z tego względu rozegrano ten turniej systemem dwukołowym. *Mistrzostwo Śląska zdobył* pewnie *prof. Zawadzki 5 p.*, przegrywając tylko jedną partię z Aniołem, pozostałe wszystkie wygrał. Drugie miejsce i wicemistrzostwo zdobył Anioł 3 p. przed zeszłorocznym mistrzem śląska Sojką, który uplasował się na trzecim miejscu mając 2 p. Czwartym był Balcarek 1 p.

Również systemem dwukołowym rozegrano turniej o mistrzostwo Sląska i Zagłębia Dąbrowskiego.

W tej grupie zwyciężył Paskuda Henryk 4 p, który tym samym zdobył prawo udziału w turnieju mistrzów. II/III m. ex aequo zajęli Ulczok i Pałka po 3 p. IV. Cytrynowski 2 p.

W turnieju głównym z uwagi na wiekszą liczbę uczestników stworzono dwie podgrupy po 8 graczy. W pierwszej podgrupie zwycięzcą został Lokiez 6 p. (bez przegranej). W drugiej podgrupie I i II m. podzielili Ahrendt i Kandzia po $5^1/_2$ p.

Ci trzej zwycięzcy rozegrali następnie finałowy turniej w Michałkowicach, który dał następujący rezultat: 1. Lokiez $1^1/_2$ p. 2. Kandzia 1 p. 3. Ahrendt $^1/_2$ p.

W turnieju kwalifikacyjnym uczestniczyło 8. graczy. Pierwsze miejsce zajął Szelka, drugie Schmidt.

Obecnie toczy sie turniej o mistrzostwo drużynowe Sląska. Z innych ważniejszych imprez na terenie Sląska należy wymienić następujące:

Klub szachowy „1916“ w W. Hajdukach zorganizował indywidualny turniej jubileuszowy o puchar przechodni. Turniej był silnie obsadzony, wzięło w nim udział 10 graczy.

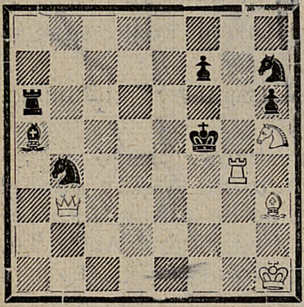
Pierwsze miejsce zdobył Balcarek 8 p. remisując zaledwie dwie partie z Mrozem Adamczykiem, drugie miejsce zajął Mróz 7 p. trzecie Adamek $6^1/_2$ p. czwarte i piąte ex dequo Lott i Drobisz po 5 p.

Oddział Młodzieży Powstańczej (O. M. P.) w Janowie urządził ostatnio wielki turniej drużynowy, który zgromadził 23(!) drużyn ze Sląska i Zagłębia Dąbrowskiego. Pierwszą nagrodę, puchar wędrowny zdobył Klub Szachowy „1916“ I druż. Wielkie Hajduki. Dalsze nagrody zdobyli: II-stow. Młodzieży „Jedność“ Katowice, III-Sekcja Szachowa Polskiej Macierzy Szkolnej w Niwce, IV O. M. P. Katowice-Centrum, V-Klub Szachowy „1916“ W. Hajduki, VI.-Sekcja Szachowa K. S. Dąb (Katowice.)

Partie z ostatniego turnieju o mistrzostwo Śląska podamy w następnym numerze.

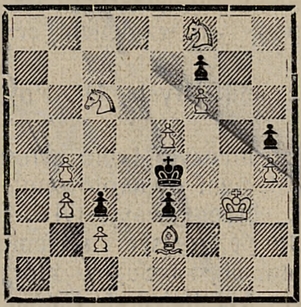
ZADANIA

19. **J. Fux**
(Oryginalne)

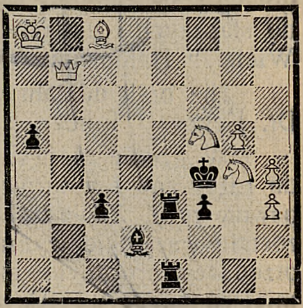
Mat w 3 posunięciach.

20. **J. Holler,** Ostrowiec Kiel.
(Oryginalne)

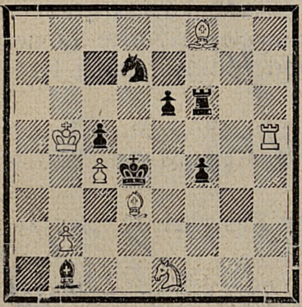
Mat w 3 posunięciach.

21. **Prof. M. Wójcik** Radziechów
Pośw. Inż. Wł. Łasińskiemu Lwów
(Oryginalne)

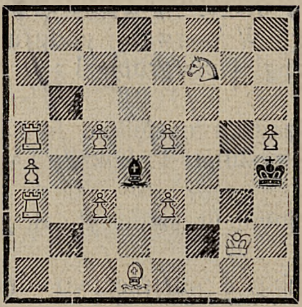
Mat w 3 posunięciach.

22. **B. Marik** Praga
„Šachy"

Mat w 2 posunięciach.

23. **C. White Sumerville**
(„Chess")

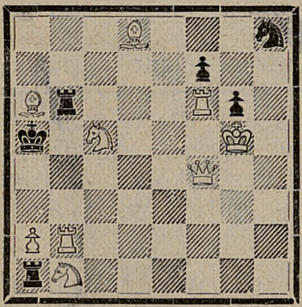
Mat w 3 posunięciach.

24. **Mansfield**
Anglia („Chess")

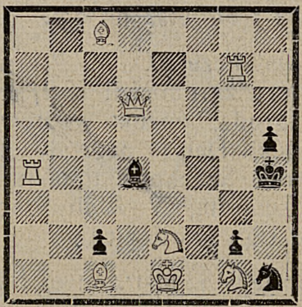
Mat w 2 posunięciach.

25. **Svoboda,** Praga
(Oryginalne)

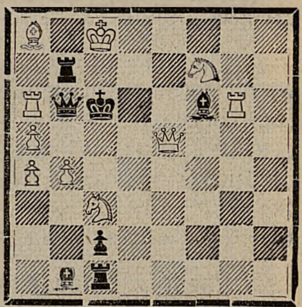
Samomat w 4 pos.

26. **R. Svoboda,** Praga
(Oryginalne)

Samomat w 4 pos.

27. **E. Wolański,** Bielsko
(Oryginalne)

Samomat w 2 pos.

WIADOMOŚCI Z KRAJU.

Warszawa. Podczas pobytu delegata Ł. O. Z. Sz. p. Spektora z okazji Walnego Zgromadzenia P. Z. Sz. powstał projekt urządzenia meczu drużynowego na 10 szachownicach który ma się odbyć w Warszawie 2-go lub 3-go maja b.r. Reprezentacje drużyn mają składać się z graczy A-klasowych Okręgów za wyjątkiem mistrzów. (Wiad. Szach.)

* * *

Zastanawiamy się czy nie dałoby się urządzić podobną imprezę między Lwowem a Krakowem. Prosimy szachistów krakowskich o wymianę zdań w tej sprawie.

Kraków. Od kilku tygodni odbywa się tu turniej Sz. o mistrz. m. 1. miejsce prowadzi K. Friedman, 2. H. Scheier, 3. Błaszczak, 4. Abraham, 5. Arłamowski, 5. Rej. Popiel.

Lwów. Turniej eliminacyjny o mistrz. Lwowa po 18 rundzie przedstawia się następująco: 1-sze miejsce prowadzi H. Bombach 13 p. na 17 gier, Bałłaban 11 p. na (15 g.), Sulik I, 11 p. (16 g.), Kaszczuk $10^1/_2$ p. (18 g.), Brüll $8^1/_2$ (14 g· Schönfeld 8 p. (10 g.), Mgr. Słobodjan 8 p. (12 g.), Weiler 8 p. (16 g.), Gimła $7^1/_2$ p. (13 g.), Inż. Pulkrabek $7^1/_2$ p. (14 g.) Düll $7^1/_2$ p. (15 g.), Schafin 7 p. (13 g.), Kaszczuk $6^1/_2$ p. (13 g.), Szarota 6 (11 g.).

Przemyśl. Dzięki staraniom Zw. Strzeleckiego rozpocznie się 4. kwietnia turniej eliminacyjny z udziałem 40 graczy o mistrzostwo m. Przemyśla.

Toruń. Mistrzostwo miasta na rok 1937 zdobył p. Różański przed p. dyr. Hendrykowskim, Penkallą, Jaruszewskim, Grzankowskim i Obermüllerową Uczestników 12. Dnia 13 i 14 marca odbył się w sali Podof. Kasyna Garnizonowego przy ul. Podzamcze trójmecz szachowy na 10 szachownicach między sekcją szachistów przy Związku Zaw. Pracowników Miejskich i sekcją szachistów przy Podofic. Kas. Garniz. w Toruniu oraz sekcji szach. Sokoła“ z Podgórza. Pierwsze miejsce zdobyła reprezentacja sekcji szachowej Pracown. Miejskich 2 zwyc. (7:3, 6:4), drugie miejsce zajęła sekcja szach. „Sokoła“ z Podgórza 1 zwyc. (3:7, 8:2), trzecie sekcja szach. Podof. Kas. Garnizonowego 0 zwyc. (4:6, 2:8).

Chełm Lubelski. Z inicjatywy p. prez. A. Ziemskiego, p. ppułk. Chylewskiego oraz p. Brusztowskiego, odbył się turniej szachowy o mistrz. m. Chełma, z udziałem 18 graczy. 1. i 2. miejsce zajęli S. Czerniaków i F. Obolewski po 10 p. 3. miejsce L. Młynek 9 p., 4. i 5. Zicher i Mełamed po 8p., 6. i 7 Guirard i Dr. Mass po 7 p., 8. p. Sarbinowska. W dodatkowych rozgrywkach, tytuł mistrza zdobył p. S. Czerniaków.

Sambor. Z końcem 1936 r. zakończył się turniej indywidualny w Ognisku Podofic. Zawodowych. 1. miejsce zdobył kpr. E. Golisz 19 pkt. (na 19 gier), 2. st. sierż. F. Sarnecki 16 p., 3. i 4. st. sierż. W. Kotelec st. sierż. S. Oleksiuk po $15^1/_2$, 5. kpr. St. Gajda $14^1/_2$ p. 6. st. sierż. Wł. Mycawka $11^1/_2$ p.

7. pani Józefa Leska 10 p. Zwycięzcy trzech miejsc otrzymali cenne nagrody ufundowane przez Zarząd Ogniska Podof.

Szopienice. Z końcem 1936 r. powołano ponownie do życia tutejsze „Koło Szachistów Roździeń—Szopienice“ i urządzono turniej o mistrz. Koła przy udziale 21 graczy. 1 m. zajął A. Szyller 17$^1/_2$ p., 2. J. Rasikoń 16$^1/_2$ p., 3 i 4. Śmigiełek i Pluszczyk po 16 p.

Dnia 22 I. b. r. urządzono spotkanie z Sekcją Szach. Tramwajarzy w Szopienicach zakończone zwycięstwem Koła w stosunku 8:1.

W lutym b. r. Koło przystąpiło do rozgrywek z Śl. O. Z. Sz. i rozegrano dwa spotkania: I-sze z Sekcją Szach. P.P.W. Katowice w stosunku 3$^1/_2$:2$^1/_2$ i II-gie z „Jednością Katowice w stosunku 1:5. W ten sposób uzyskano 7$^1/_2$ p. i tym samym otrzymało Koło pierwsze miejsce w podokręgu.

WIADOMOŚCI ZE ŚWIATA

Moskwa. W czasie bytności Finea w Moskwie, odbył się turniej szachowy z udziałem Kanowa, Panowa, Belawenetza, Alatorcewa, Judowitcha, Bondarewskiego i Lilienthala. Pierwsze miejsce zajął Fine 5 p., Kan 4$^1/_2$, Panow 4, Belawenetz 3$^1/_2$, Alatorcew i Judowitsch po 3, Bondarewsky i Lilientahl po 2$^1/_2$. Z Moskwy Fine udał się do Leningradu, gdzie odbywa się turniej szachowy z udziałem Löwenfischa, E. Rabinowicza, Iljin Genewskiego, Rausera i Budy.

Praga. W Pradze odbywa się turniej szachowy w 6 grupach z udziałem 80 graczy. W głównym turnieju o mistrzostwo Pragi grają Gilg, Rumza, Dietze, Hromadka, Hruska, Rejdal, Zitta, Hofman, Dorak. Reiter, Maximowić i Petkiewić.

Turniej oficerski o mistrzostwo armii, ukończył się zdecydowanym zwycięstwem Mjra Hromadki, który jedyny ukończył turniej bez przegranej, i z 11 granych partii 3 zremisował, końcowy stan brzmiał, Hromadka 9$^1/_2$ p. Pelikan 8 p., Kihn 7$^1/_2$, Barta i Pokorny 7 p. Dr. Bartosek 6$^1/_2$ p. Urbanec 5$^1/_2$ p. Prikryl 4$^1/_2$ p., Poisl 4 p., Kania i Sladek 2$^1/_2$ p.. Hruska 1$^1/_2$ p.

Hamburg. Mistrzostwo Hamburga C. C. zdobył W. Hainacke 11$^1/_2$ p. na 12 możliwych II-gie m. Kranki 9 p., III-cie Reinhardt 8$^1/_2$ p., IV-te Ridetz 7$^1/_2$ punktów.

Filadelfia. Mistrzostwo Filadelfii. zdobył A. Horowitz 8 p. na 11 możliwych, II. m. zajęli A. W. Dake i A. S. Denker 7$^1/_2$ p. III. Kashdan i A. Kupchik po 7 p.

Marienbad. W turnieju o mistrzostwo Marienbadu, uzyskali: Völke 7 p., Wasserman 6$^1/_2$, Schlee 6, Klećka 5, Tomola 4, Stopfer 3$^1/_2$, Herman 3, Werl i Kulich 0.

Ryga. Ostatnio w Rydze w seansie gry równoczesnej, na 100 szachownicach Mistrz Apschenek wygrał 80, zremisował 8, a przegrał 12.

Redaktor odp.: I. Schächter Lwów, Kazimierza W. 3. — Druk. Kupiecka, Pasaż Hausmana 5.